

**Proponowane poprawki do
ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 roku o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.
(projekt WOPR)**

Propozycje zostały podzielone na dwie grupy:

A – zmiany zasadnicze (systemowe), oznaczone kolorem niebieskim, mające wpływ na poprawę bezpieczeństwa i poprawę regulacji prawnych. Te uregulowania „naprawiają” lub dookreślają zasady systemu jaki powinien funkcjonować w obszarze ratownictwa wodnego. Praktyka stosowania ustawy wykazała, że dotychczasowe zapisy były niekiedy zbyt ogólnikowe, a niekiedy zbyt szczegółowe. Podczas prac legislacyjnych nie zostały „wyłapano” zapisy, których literalne stosowanie przyczynia się do nie zrozumienia zamiaru ustawodawcy i wypacza sens ustawy. Zmiany dotyczą:

A - 1 - określenia pojęcia „wykonywanie ratownictwa wodnego” co umożliwi „omijanie” ustawy i realizowanie zadań z zakresu ratownictwa wodnego przez osoby prawne nie uprawnione do tego typu działalności – nie posiadające zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

A - 2 – rozszerzenia ochrony prawnej dla funkcjonariuszy publicznych dla ratowników wodnych nie tylko wykonujących działania ratownicze (ratujących) ale również zabezpieczających osoby kąpiące się lub obszary wodne (wykonujących zadania prewencyjne)

B – zmiany dodatkowe, uszczegółowiające zapisy jednak nie mające zasadniczego wpływu na działanie systemu. W tych zmianach – również istotnych – określone zostają zapisy, które bezpośrednio nie wpływają na system i działania ratownicze, jednak ich literalne stosowanie wiąże się z nieodmówieniami i koniecznością omijania zapisów ustawy.

Grupa	art.	Jest	proponowana zmiana
B	art. 1 pkt. 1 zamiana	warunki bezpieczeństwa osób plywających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację na obszarach wodnych	warunki bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych

Proponowana zmiana upraszcza zapis ustawy. Dotychczasowe przepisy nie obejmowały osób, których przebywanie na obszarach wodnych nie mogło być uznane ani za sport ani rekreację. W dotychczasowym zapisie osoby nie uprawiające sportu i rekreacji na obszarach wodnych, a wyłącznie tam przebywające (lub pracujące) nie podlegają zapisom ustawy.

A-1	art. 2 pkt 4 zamiana	ratownictwie wodnym - rozumie się przez to prowadzenie działań ratowniczych polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarach wodnych	Ratownictwie wodnym - rozumie się przez to organizowanie, koordynowanie, kierowanie i prowadzenie działań ratowniczych oraz działania podejmowane w celu bezpośredniego zapewnienia bezpieczeństwa osobom przebywającym na obszarach wodnych
-----	-------------------------	--	---

Zapis rozdziela pojęcia ratownictwo wodne i działania ratownicze.

Dotychczasowym zapis powoduje, że ratownictwo wodne jest zawężone – pomimo zapisu „w szczególności” - wyłącznie do wykonywania działań ratowniczych, a pominięte są m.in. czynności ratownika z art. 16 oraz działania przy realizacji pozostałych zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa (organizacja służby ratowniczej, prewencja, stały dyżur ratowników). Proponowana zmiana rozszerza pojęcie ratownictwa wodnego o czynności jakie bezpośrednio wiążą się z ratowaniem osób oraz działaniami związanymi z zapewnieniem bezpieczeństwa, a więc: zapewnieniem stanu gotowości, stałymi dyżurami, zabezpieczeniem obszarów wodnych, prewencji. Dotychczas gotowość i prewencja - trzon zadań - nie zaliczane były do ratownictwa wodnego.

B	art. 2 pkt 1 i 2 art. 5 ust. 2 pkt. 1 dopisanie	... i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m	... i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub dysponujące nieckami o głębokości powyżej 1,2 m
---	---	---	---

Dodanie wyrazów uszczegółowi, że chodzi o każde obiekty o głębokości powyżej 1,2 m, niezależnie od powierzchni niecek. Obecny zapis jest nieszczegółowy i nie wynika z niego jasno, że w wypadku obiektów o głębokości powyżej 1,2 m. chodzi o wszystkie obiekty niezależnie od ich powierzchni.

A-1	art. 2 dopisanie		Dodać: 9) wykonywanie ratownictwa wodnego – organizowanie, koordynowanie, kierowanie i podejmowanie działań ratowniczych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego poprzez wykorzystanie posiadanych sił i środków
-----	---------------------	--	---

Dotychczasowa treść ustawy wprowadzając pojęcie podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego, nie określa w żadnym miejscu co to jest wykonywanie ratownictwa wodnego. Ustawa wskazuje podmioty uprawnione do danej czynności (tu: wykonywania ratownictwa wodnego), a nie wskazuje jasno czym te czynności polegają - nie jest to jasno określone w ustawie. Brak tego zapisu wraz z nieścisłością innych artykułów ustawy powoduje, że działania ratownicze, a także ich organizowanie, koordynowanie i kierowanie wykonują podmioty nie posiadające uprawnień w tym zakresie, a z tego może wynikać zwiększenie zagrożenia dla osób przebywających na obszarach wodnych.

Dotychczasowe zapisy, nie definiujące podstawowego pojęcia z zakresu ratownictwa wodnego powoduje, że czynności związane z zapewnieniem bezpieczeństwa (organizowanie, koordynowanie, kierowanie) nie są rozumiane jako wykonywanie ratownictwa wodnego i w związku z tym realizują je podmioty (osoby) nie posiadające właściwej wiedzy i doświadczenia (jakie jest weryfikowane przez organ państwowy – Ministra - w trakcie procedury uzyskiwania zgody oraz z wykorzystaniem instytucji kontroli podmiotów uprawnionych).

Zatrudnianie ratowników wodnych przez nie-podmioty i podejmowanie przez tak zatrudnionych ratowników czynności ratujących

zdrowie i życie jest de facto wykonywaniem ratownictwa wodnego przez podmioty do tego nie uprawnione

Określenie pojęcia „wykonywanie ratownictwa wodnego” usunie wątpliwości i rozbieżność interpretacji zapisów ustawy.

B	art. 5 ust. 2 pkt. 1 zamiana	2. Do obowiązków zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym należy: 1) w przypadku kąpieliska, pływalni oraz innych obiektów dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni ponad 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m a) wytyczenie stref dla umiających i nieumiejących pływać, b) wydzielenie brodzika dla dzieci	2. Do obowiązków zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym należy: 1) wytyczenie stref dla umiających i nieumiejących pływać i – jeżeli warunki na to pozwalają – wydzielenie brodzika dla dzieci
---	---------------------------------	--	--

Proponowana zmiana usuwa zapis opisujący wyznaczony obszar wodny, gdyż tytuł ustępu określa ten obszar jako wyznaczony obszar wodny, którego definicja jest w art. 2 ustawy. Dotychczasowy zapis nakłada na wszystkich zarządzających wyznaczonymi obszarami wodnymi, a więc i na zarządzających pływalniami obligatoryjne wydzielenie brodzika – co w wielu przypadkach konstrukcyjnie jest niemożliwe. Nie nakłada natomiast takiego obowiązku na zarządzającego miejscem okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli co w wypadku możliwości infrastruktury tych obiektów (ukształtowanie dna, brzegu, prędkość nurtu) byłoby jak najbardziej zasadne. Proponowany zapis nakłada obowiązek wyznaczenia stref na wszystkich zarządzających, które określone są szczegółowo w aktach wykonawczych, a wydzielenie brodzika – fakultatywnie - w miejscach do tego sprzyjających.

Dotychczasowy zapis powoduje, że zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym, nie wydzielając brodzika z uwagi na infrastrukturę pływalni (brak właściwej głębokości) łamie zapisy ustawy.

B	art. 8 dopisanie		Dodać 3) zasady, wzór oraz terminy i częstotliwość dokonania analizy zagrożeń przez zarządzających obszarami wodnymi i zarządzających wyznaczonymi obszarami wodnymi
---	---------------------	--	--

Zapisy art. 4 ust. 1 nakładają na zarządzającego obszarem wodnym (w tym i zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym) dokonanie analizy zagrożeń. Ustawa nie określa zakresu i formy tej analizy ani nie nakłada sankcji karnej za jej niedokonanie. Jeżeli w założeniu ustawy było, że analiza zagrożeń stanowić powinna podstawę do stosowania odpowiednich dla danego obszaru sił i środków w zapewnieniu bezpieczeństwa na obszarach wodnych i wyznaczonych obszarach wodnych, zasadnym jest, że winna ona być wykonywana w różnych terminach. Jednorazowo na rzekach, stawach, jeziorach, wybrzeżu morskim, gdzie nie ma zorganizowanych form wypoczynku, warunki brzegowe wodne pozostają bez zmian i nie funkcjonują tam wyznaczone obszary wodne, a także na pływalniach i obiektach, które pracują w sposób ciągły i warunki ich funkcjonowania pozostają niezmienione. Częściej natomiast na wyznaczonych obszarach wodnych, które poza okresem kąpielowym są nieczynne, a ich każdorazowe otwarcie może wiązać się ze zmianą struktury dna, zmianą miejsca lub infrastruktury obiektu. Analiza zagrożeń, szczególnie na wyznaczonych obszarach wodnych, odnieść się powinna do określonej prawem minimalnej liczby ratowników wodnych zabezpieczających dany obszar w odnosząc się do liczby osób korzystających z obiektu, rozmiarów i usytuowania obiektu oraz warunków wodnych. Tak sporządzony dokument powinien być podstawą do określenia zasad zabezpieczenia wyznaczonego obszaru wodnego.

A	art. 12 ust. 2 pkt.1 zmiana	zapewnia stan gotowości do wykonywania ratownictwa wodnego poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych	jest w stanie zapewnić stan gotowości poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych
---	--------------------------------	---	--

Art. 12 określając warunki dla podmiotu aplikującego do uzyskania zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego stawia pewne wymagania między innymi dysponowania właściwą co do przygotowania i liczby kadrą ratowników, posiadania niezbędnego sprzętu oraz

siedziby. Natomiast warunek „zapewnienia stanu gotowości poprzez utrzymywanie stałych dyżurów ratowników wodnych” jest faktycznym działaniem podmiotu i związanym z tym kosztami tych dyżurów w czasie po uzyskaniu zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego. O ile podmiot aplikujący winien wykazać siły i środki umożliwiające wykonywanie w przyszłości (po uzyskaniu zgody) ratownictwa wodnego o tyle wymóg obligatoryjnego zapewnienia fizycznego działania bez zapewnienia finansowania wydaje się być nadużyciem i wykorzystaniem podmiotów trzecich (gospodarczych, obywatelskich) do realizacji zadań publicznych – w tym wypadków zadań własnych gminy w odniesieniu do obszarów wodnych innych niż użytkowanych przez osoby prowadzące działalność w zakresie sportu lub rekreacji.

We wniosku aplikacyjnym o uzyskanie zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego musi być zawarta informacja o planowanych źródłach finansowania działalności ale ustawa nie może narzucać podmiotom prywatnym realizacji zadań publicznych.

Zapewnienie bezpieczeństwa jest obowiązkiem zarządzającego obszarem wodnym (art. 4 ust. 1), między innymi poprzez zapewnienie warunków do organizowania pomocy i ratowania osób, objęciu nadzorem miejsc niebezpiecznych i zwyczajowo (a więc nie wyznaczonych obszarów wodnych) wykorzystywanych do kąpeli czy zabezpieczeniu terenów przeznaczonych do pływania, kąpania się i uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych.

Zarządzający obszarem wodnym odpowiadając za zapewnienie bezpieczeństwa winien określić sposób jaki uważa za właściwy do realizacji tego zadania (do tego pomocna jest analiza zagrożeń, która z uwagi na różnorodność obszarów na terenie całego kraju i sposób ich wykorzystania do uprawiania sportu i rekreacji będzie właściwa wyłącznie dla danego obszaru) oraz przewidzieć na ten cel środki finansowe.

Do wykonania tych zamierzeń winien mieć narzędzia w postaci podmiotów wymienionych w ustawie: Policji i podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego. O ile Policja ma zapewnione finansowanie z budżetu Państwa w całości o tyle podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego takiego finansowania nie mają lub jest ono fakultatywne, uzależnione od innych czynników. Nakładanie na podmioty obowiązku realizacji zadań publicznych – a tak brzmi i tak jest interpretowany przez organ zapis art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy - pozostawiając w sferze fakultatywnej przydzielenie środków na te zadania, wydaje się być nadużyciem.

Zasadnym jest aby podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego posiadały taki potencjał sił i środków aby w chwili gdy

zarządzający obszarem wodnym określi sposób i zakres realizacji zadania zapewnienia bezpieczeństwa na obszarach wodnych oraz posiadzie na ten cel środki, podmioty które aplikowały do wykonywania ratownictwa wodnego na danym terenie były w stanie temu zadaniu sprostać w formie powierzenia lub wsparcia.

Dlatego też zasadnym jest aby w ustawie nie widniał zapis nakładający obowiązek realizacji przez osoby trzecie działań niezależnie od woli i działań osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa lecz o posiadaniu możliwości do zapewnienia tych działań na wniosek lub zamówienie zarządzającego obszarem wodnym.

A-2	art. 12 ust. 1a – 1d dopisanie		<p>1a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wydając zgodę, o której mowa w ust. 1 wskazuje obszar działania, na którym może być wykonywane ratownictwo wodne, wskazany we wniosku, o którym mowa w ust 3 pkt. 2 o ile podmiot zapewnia na tym obszarze skuteczną realizację zadań określonych w ust. 2.</p> <p>1b. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego może rozszerzyć obszar wykonywania ratownictwa wodnego dokonując zgłoszenia do ministra właściwego do spraw wewnętrznych wskazując właściwe dla rozszerzonego obszaru działania:</p> <ol style="list-style-type: none">1) miejsce i jego adres dedykowane do zapewnienia stałych dyżurów ratowniczych;2) okres w jakim planowane jest rozszerzenia obszaru wykonywania ratownictwa wodnego2) obszar działania, na którym ma być wykonywane ratownictwo wodne;3) wykaz ratowników wodnych wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez nich warunków określonych w art.;
-----	--------------------------------------	--	---

			<p>4) wykaz sprzętu specjalistycznego, środków transportu i łączności;</p> <p>1c Minister właściwy do spraw wewnętrznych może w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zgłoszenia postanowić o niewyrażeniu zgody na rozszerzenie obszaru wykonywania ratownictwa wodnego</p> <p>1d Zgoda na rozszerzenie obszaru wykonywania ratownictwa wodnego nie jest wymagana gdy podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego realizuje zadania z zakresu ratownictwa wodnego na rzecz jednostek administracji publicznej.</p>
--	--	--	---

Dotychczasowy brak zapisu wskazującego obszar działania powodował swobodne działanie podmiotów bez zapewnienia wskazanych w ustawie obowiązków na tym „nowym” obszarze. Oznacza to, że podmiot działający na danym obszarze jeżeli ma realizować zadania z zakresu utrzymania bazy, sprzętu, kadry ratowników wodnych w gotowości oraz zapewnić gotowość ratowniczą musi na ten cel pozyskać środki finansowe. O ile mogą one pochodzić z dotacji o tyle mogą również – co było jednym z celów ustawy – pochodzić z działalności zarobkowej podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego – i tym samym poprzez prowadzenie działalności gospodarczej realizowane jest zadanie publiczne. Bez wskazania w decyzji administracyjnej obszaru na jakim może być wykonywane ratownictwo wodne, podmioty w sposób swobodny przystępują do postępowań o zamówienia publiczne lub składają oferty bez faktycznego spełnienia warunków wykonywania na danym terenie ratownictwa wodnego (w tym zapewniania stałych dyżurów, bazy sprzętowej i kadrowej). Z uwagi na fakt uprzywilejowania takiego podmiotu (tu: brak kosztów utrzymania gotowości ratowniczej) uniemożliwia to realizację na właściwym poziomie obowiązku zapewnienia gotowości do wykonywania ratownictwa wodnego.

Wykazanie przez zgłoszenie przed faktem chęci rozszerzenia obszaru wykonywania ratownictwa wodnego pozwoli organowi na określenie czy dany podmiot zapewnia realizację zapisów ustawy na planowanym obszarze i czy w opinii organu takie rozszerzenie jest zasadne i możliwe. Pozwoli to także monitorowanie przez organ działań podmiotów uprawnionych z wyprzedzeniem, a więc i z

możliwością kontroli doraźnej, nie zaś jak do tej pory post factum na skutek corocznych sprawozdań podmiotów.

Zapis ust. 1d umożliwi natomiast udział podmiotów w działaniach kryzysowych lub innych poza obszarem działania jednak wyłącznie na rzecz jednostek administracji publicznej, a więc jednostek samorządu terytorialnego, organów administracji rządowej, służb i inspekcji w ramach ich potrzeb – co wypełnia zasadność takiego sposobu ich użycia.

A-2	art. 13 zamiana	W ramach ratownictwa wodnego podejmowane są działania ratownicze ...	W ramach ratownictwa wodnego podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego podejmują działania ratownicze ...
-----	--------------------	---	---

Dotychczasowy zapis bezpodmiotowo określa podejmowanie działań ratowniczych. Z zapisu tego wynika, że działania ratownicze podejmować może każda osoba fizyczna i prawna co nie koreluje z zamiarem ustawodawcy aby ratownictwo wodne wykonywały podmioty posiadające zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych po spełnieniu określonych w ustawie warunków. Czynności jakie podejmuje osoba fizyczna udzielając pomocy, może to być również i ratownik, i lekarz i pielęgniarka są czynnościami pierwszej pomocy, a nie działaniami ratowniczymi realizowanymi przez podmiot. Wiąże się to między innymi z obowiązkiem rejestrowania tych działań i przetwarzania danych osobowych, do których uprawniony jest podmiot, a nie osoba fizyczna - ratownik.

A-2	art. 16 ust. dopisanie	Do obowiązków ratowników wodnych należy w szczególności wykonywanie działań ratowniczych, o których mowa w art. 13, oraz:	Do obowiązków ratowników wodnych należy w szczególności wykonywanie w ramach podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego działań ratowniczych,, o których mowa w art. 13, oraz:
-----	---------------------------	---	--

W korelacji ze zmianą art. 13 zapis ten jest uszczegółowieniem, że działania ratownicze, w odróżnieniu od udzielania pierwszej pomocy, są działaniami podejmowanymi systemowo przez ratowników w ramach podmiotu uprawnionego – co w aspekcie dokumentacji działań,

przygotowania zawodowego oraz sprzętowego jakie winny posiadać podmioty uprawnione jest zasadne. Dotychczasowy zapis uniemożliwiał kontrolę wykonywanych działań ratowniczych, gdy te były realizowane przez ratownika wykonującego zadania na rzecz podmiotu nie posiadającego zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego. Sytuacje takie mają miejsce gdy podmiot nie posiadający zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego (pływalnia, OSiR, właściciel plaży) samodzielnie zatrudnia ratowników należących do różnych podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego.

Kuriozalną sytuacją jest gdy przedsiębiorca wynajmuje pływalnię lub jej część i prowadząc na tej wynajętej części działalność w zakresie sportu i rekreacji staje się – w myśl ustawy – zarządzającym obszarem wodnym i może zatrudniać ratowników wodnych, a więc de facto wykonywać ratownictwo wodne. Owszem ci ratownicy są zobligowani być – w tym wypadku – członkiem podmiotu uprawnionego ale nie oznacza to, że na tym obszarze ten podmioty wykonuje ratownictwo wodne zważywszy, że ratownik nie ma obowiązku informowania czy to pracodawcy, czy zleceniodawcy czy też w inny sposób podmiotu do którego należy o podejmowaniu jakichkolwiek innych działań zarobkowych lub społecznych.

A-3	art. 18 ust. 1 zamiana	Ratownik wodny <i>prowadząc działania ratownicze</i> korzysta ...	Ratownik wodny prowadząc działania ratownicze, <i>wykonyjący czynności w ramach ratownictwa wodnego , o których mowa w art. 16 oraz inne działania podejmowane w celu bezpośredniego zapewnienia bezpieczeństwa osobom przebywającym na obszarach wodnych</i> korzysta ...
-----	---------------------------	--	---

Proponowana zmiana rozszerza ochronę dla funkcjonariusza publicznego na ratownika wodnego nie tylko podczas prowadzenia działań ratowniczych (ratowania osób) ale również na czas gdy wykonuje inne zadania z zakresu ratownictwa wodnego (dookreślone po zmianie art. 2 pkt. 4)). Odwołanie do art. 16 i części definicji ratownictwa wodnego (działań w celu bezpośredniego zapewnienia bezpieczeństwa) zastrzega tą ochronę wyłącznie podczas wykonywania czynności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa, a nie na czynności pozostałe związane np. z prewencją czy czynnościami technicznymi realizowanymi w ramach podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego ale nie mające bezpośredniego wpływu na bezpieczeństwo osób przebywających na obszarach wodnych.

A-2	art. 21 ust. 1 zamiana	Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na wyznaczonym obszarze wodnym należy do zarządzającego tym obszarem	Finansowanie ratownictwa wodnego na obszarze wodnym należy do zarządzającego tym obszarem
-----	---------------------------	---	--

Proponowana zmiana rozszerza finansowanie z zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym na zarządzającego obszarem wodnym (pojęcie zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym zawiera się w pojęciu zarządzającego obszarem wodnym) oraz poszerza zakres jego obowiązków z pojęcia jedynie „działań ratowniczych” na pojęcie „ratownictwo wodne”, które to zawiera w sobie również i stan gotowości do podejmowania tych działań. Zakres, sposób i metoda tego finansowania pozostaje w gestii zarządzającego, który zgodnie z art. 4 ust. 2 odpowiada za zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych. Zmiana ta spowoduje ponadto spójność z art. 22 ust. 1 mówiącym o zlecaniu realizacji zadań publicznych z zakresu ratownictwa wodnego, a nie wyłącznie z zakresu działań ratowniczych.

A-2	art. 21 ust. 3 zamiana	Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym może zlecić w drodze umowy organizowanie, koordynowanie i kierowanie działaniami ratowniczymi podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego.	Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym wykonuje ratownictwo wodne na zarządzanym obszarze wodnym, a w przypadku nie posiadania zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego, o której mowa w art. 12 zleca w drodze umowy organizowanie, koordynowanie i kierowanie działaniami ratowniczymi podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego.
-----	---------------------------	---	---

Zarządzający obszarem wodnym jeżeli nie jest podmiotem uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego nie może koordynować i kierować działaniami ratowniczymi bo nie posiada w tym kierunku właściwej wiedzy jaką posiadają podmioty uprawnione. Zatrudnienie ratownika wodnego tej wiedzy nie daje, a ponadto zgodnie z opinią osoba fizyczna (tu: ratownik wodny) nie może wykonywać ratownictwa wodnego gdyż działania te są przypisane ustawą dla podmiotów. Wiedza ta weryfikowana jest przez Ministra w drodze postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem (lub nie) zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego. Właśnie podmioty

uprawnione mogą kierować i koordynować działania ratownicze. Dotychczasowy zapis sugerował – i taka wbrew intencji ustawodawcy była interpretacja MSW - że mogą to robić również inne podmioty nie związane z ratownictwem wodnym i nie posiadające odpowiedniej wiedzy i doświadczenia. Zapis ten nie pozwalał w takich wypadkach (de facto: wykonywania ratownictwa przez podmioty nieuprawnione) kontrolować jakości i poprawności wykonywanego ratownictwa wodnego, wyposażenia w sprzęt medyczny i ratunkowy oraz nie pozwalał prowadzić rejestru działań ratowniczych z uwagi określenie kto taki rejestr może prowadzić, a więc gromadzić i przechowywać dane wrażliwe ofiar wypadków. Proponowany zapis określa, że zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym, aby wykonywać ratownictwo wodne musi również posiadać zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Proponowana zmiana pozwoli na wdrożenie kontroli jakości zapewnienia bezpieczeństwa, gdyż organ może kontrolować wyłącznie podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego oraz zobliguje (również upoważni) prowadzenie właściwej dokumentacji działań i wypadków jaka jest wymagana w postępowaniach karnych i odszkodowawczych.

B	Art. 22 ust. 3 zmiana	Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 mogą być dofinansowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych	Zadania, o których mowa w ust. 1, są dofinansowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych z części budżetu której jest dysponentem.
---	--------------------------	---	---

Zmiana ustawia ministra właściwego do spraw wewnętrznych na stanowisku w odniesieniu do kraju jak wojewodę w odniesieniu do województwa i daje mu możliwość (w korelacji z ust. 1 i 5) sposobu i zakresu dofinansowania zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Dotychczasowy zapis pozwalał fakultatywnie na dofinansowanie jedynie szkoleń ratowników wodnych.

B	art. 41 dopisanie		Dodać ust. 3 - 6 o treści: 3. Osoby, które posiadały uprawnienia do prowadzenia działań ratowniczych nie niższe niż przewiduje niniejsza ustawa uzyskane w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz potwierdzone przez podmioty uprawnione do ich wydawania mogą
---	----------------------	--	---

			<p>otrzymać dokumenty, o których mowa w art. 15 ust. 4 pkt. 3</p> <p>4. Osoby, które posiadały uprawnienia do prowadzenia szkoleń z zakresu ratownictwa wodnego w specjalistycznych organizacjach ratowniczych oraz innych organizacjach ratowniczych na podstawie przepisów dotychczasowych mogą otrzymać dokumenty, o których mowa w art. 15 ust. 4 pkt. 3</p> <p>5. Osoby, które posiadają uprawnienia z zakresu ratownictwa wodnego uzyskane za granicą lub wydane przez międzynarodowe organizacje ratownicze, których treści szkolenia oraz warunki uzyskania były nie niższe niż określone dla ratowników wodnych mogą otrzymać dokumenty, o których mowa w art. 15 ust. 4 pkt. 3</p> <p>6. Minister właściwy w sprawach wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia warunki formalne niezbędne do ubiegania się o wydanie oraz zasady wydawania dokumentów o których mowa w ust. 3 - 5.</p>
--	--	--	--

Zapis ten pozwoli na ujednoczenie dokumentów ratowników wodnych. Do tej pory nie było możliwości aby osoby posiadające uprawnienia z zakresu ratownictwa wodnego uzyskane przed wejściem w życie ustawy otrzymały obecnie obowiązujące zaświadczenie o ukończeniu szkolenia ratowników wodnych (wzór określony przez MSW) bez konieczności odbycia pełnego szkolenia ratowników wodnych i ponownego poniesienia kosztów szkolenia.

Ponadto proponowany zapis umożliwi uzyskanie właściwych dokumentów przez osoby, które w są ratownikami za granicą lub posiadają uprawnienia międzynarodowe uznanych organizacji ratowniczych. Warunkiem jest aby treści szkoleniowe oraz warunki uzyskania tych uprawnień były nie niższe niż warunki uzyskania uprawnień ratownika wodnego.

Obecnie funkcjonujące dokumenty są dość różne i posiadane przez osoby uprawnienia również zróżnicowane. Nie jest również wiadome

jak traktować uprawnienia ratowników z innych krajów w tym Unii Europejskiej. Proponowana zmiana pozwoli osobom je posiadające przystąpić do samego egzaminu lub okazując właściwe dokumenty uzyskać ustalony przepisami prawa dokument zawodowy.

Dopisanie ust. 4 pozwoli na zachowanie uprawnień do szkolenia ratowników wodnych przez osoby jakie faktycznie szkoliły ratowników wodnych przed wejściem w życie ustawy, a w związku z zapisami dotychczasowych przepisów nie posiadały faktycznych uprawnień instruktorskich. Skoro jednak zachowano uprawnienia ratowników wodnych wyszkolonych przez tych instruktorów oraz kursy i szkolenia, na których tych instruktorów szkolono były finansowane przez Państwo, zasadnym jest aby Państwo naprawiało błędy poprzednich aktów prawnych, a nie wycofywało się pozostawiając lukę w przepisach i tworząc sztuczne twory w postaci ratownika wodnego szkolącego instruktora – co w chwili obecnej ma miejsce.

Warszawa 26. czerwca 2020 roku